

ogsaa nok, der kan gjøres Noget paa en heldig Maade; vi slap da ogsaa ved en saadan Afhændelse for en heel Stat af Embedsmænd og for Omsorgen for deres Anliggender. — Der er i den senere Tid fremkommet en betydelig Bevægelse fra Kjøbstædernes Side om mange forskjellige Forhold, og blandt det, der er kommet frem, nævnes ogsaa Bygningskatten. Jeg troer, at det ærede Medlem fra Slagelse (Fonnesbeck) ikke er uden Skyld deri, og da jeg antager, at den høitærede Finantsminister kan svare for det nævnte ærede Medlem, vil jeg gjerne sige et Par Ord om denne Sag. Jeg troer, at der er en stor Misforstaaelse tilstede hos de Folk, der tale om Bygningskatten som en Skat, der er paalagt Kjøbstæderne, fordi de havde visse Privilegier, og som derfor ogsaa burde tages bort, naar Privilegierne ophørte. Dette erkjender uden tvivl den høitærede Finantsminister, og heldigvis erkjendes det ogsaa af den overveieende Deel af de Mænd, der have været samlede og have drøftet dette Spørgsmaal. Men man er gaaet ud fra, og deri ligger netop en meget stor Bilsfarelse, at der ikke paa Landet skulde være nogen tilsvarende Skat, det vil sige, at Haandværkere og Industridrivende paa Landet ikke skulde have at udrede nogen Skat, der kunde bære op imod, hvad man forlanger af Kjøbstæderne, idet Reglerne for Paaligningen vare væsentlig forskjellige; men dette troer jeg maa modsiges. Vi saae efter Budgettet 184,000 Rd. ind fra Landet i Bygningsafgift; men kun 315,000 Rd. fra de samlede Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn. Jeg nævner i Grunden Tvivl om, at der saaledes skulde være ikke lidet over det halve Antal Haandværkere, Kjøbmænd og Industridrivende omkring paa Landet i Forhold til Antallet af de samme Classer Næringsdrivende, der ere bosatte i de samlede Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn. Jeg maa troe, at der forholdsvis i det Hele taget kommer større Bygningskat ind fra Landet end fra Kjøbstæderne, og jeg skal tillade mig at angive en af Grøndene til, at det kan være saaledes.

Man beskatter en Mand paa Landet, som fornemmeligt lever af sin Jord, men som har lidt Bifortjeneste ved at ville lidt for sin Nabo, ved at gjøre ham en og anden Tjeneste med lidt Arbeide. En saadan Mand beskatter man — ialfald vil det jo være Tilfældet efter de senere Bestræbelser fra Generaldirectoratets Side — man beskatter ham af hele hans Bygning, som om han kun var Næringsdrivende og ikke havde Andet at leve af. Saaledes gaaer det meget ofte, vi kjende Alle mange saadanne Tilfælde omkring paa Landet. Det Samme er Tilfældet f. Ex. med de Sømænd, der boe paa Landet. En saadan Sømænd, der har lidt Jord, hvoraf han fornemmeligt lever, kan tjene 100 Rd. ved at fare lidt tilføes, men paa Grund af denne Bifortjeneste maa han udrede Bygningsafgift af hele sin Eiendom, som om han ikke bestilte Andet. Og som det gaaer i disse enkelte Tilfælde, saaledes gaaer det Mangfoldige paa Landet, og just ved denne Ubillighed kommer Bygningskatten paa Landet op til den forholdsvis store Sum 184,000 Rd., medens den i Kjøbstæderne kun naaer op til 315,000 Rd. Men desuagtet troer jeg, at der er noget Begrundet i Kjøbstædernes Klage. Jeg troer, at det er et begrundet Onske, at Reglerne for denne Skat revideres, og det er ogsaa Noget, man med Billighed kan vente af den høitagtede Finantsminister, naaget hans Forslag om en heel anden Ordning ikke gik igjennem. Jeg troer, at naar der er en directe Skat, saa maa der sættes et vist Forhold for Kjøbstædernes Vedkommende fra et bestemt Tidspunkt, og forsaavidt det aarlig forhøies, maa denne Forhøielse til en vis Grad komme selve Kjøbstæderne tilgode. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men jeg troer, at det er betydelige Bilsfarelser, der ere fremsatte derom. Der er nævnt igaar, at den høitagtede Finantsminister for 3 Mars Tid siden lovede os en Revision af Reglerne for Skibsartafgiften, den er ikke kommen, men jeg troer, at det er temmelig paatrængende nødvendigt, at den kommer. Hele den Udvikling,